

[Ulrich.]

danne Rammer, at dette skulde blive umuligt, at man saa pludselig vil aabne Adgang til, at det skal kunne ske i endnu videre Omfang end før. Thi det er jo ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen nys sagde, at efter Lovforslagets Ord vil den højtærede Minister eftergive al Fattighjælp. Jeg maa derfor mene, at Ministeren burde have givet Lovforslaget en ganske anden Titel; dersom Lovforslaget havde heddet: Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp i Anledning af Kommunalvalgene i Foraaret 1933, saa havde man i og for sig været inde ved det centrale i Bevæggrundene til Fremsættelsen af et saadant Lovforslag. Den højtærede Minister maa jo ikke vente sig Tilslutning fra vort Parti til Løsning af Spørgsmaalet paa denne Maade, men jeg kan derimod tilsi- vor Velvillie til at gaa ind i en Udvalgsforhandling, hvor man kan drøfte, om det er muligt, paa den ene eller anden Maade, at komme de Mennesker til Hjælp, der er særlig daarligt stillede, fordi de paa Grund af Krisen er slaaget ud af deres Erhverv og er forhindret i at faa den Hjælp, man ad Lovgivningens Vej i en lignende Situation har sikret andre Mennesker, som tilfældig har deres Beskæftigelse indenfor Erhverv, der er mere lovbeskyttede.

Dersom den højtærede Minister kan have nogen Tilfredsstillelse ved at faa et saadant Tilsagn, kan jeg tilsi- ge det paa mit Partis Vegne. Det vil vi meget gerne gaa ind i en Drøftelse af, men Lovforslaget, som det foreligger, og som det er formuleret, har en for tydelig Tendens og virker derfor ganske afskrækkende paa os, og vi maa derfor foreløbig tage Forbehold overfor en Lovgivning af denne Art.

Mads Larsen: Selve det at gaa ledig i Maaneder, ja, halve eller hele Aar eller endnu længere og ikke kunne ernære sig selv og sin Familie ved Arbejde er for enhver ærekær Mand og Kvinde en saa tung Skæbne, at Samfundet ikke bør tillade, at den gøres endnu tungere derved, at de borgerlige Rettigheder fratages den paagældende. Set fra Kommunernes Synspunkt er det foreliggende Lovforslag ogsaa velbegrunder, thi naar man først har berøvet en Mand hans Trang til Selvhævdelse — og det gør man, naar man berøver ham hans borgerlige Rettigheder —, kan det i mange Tilfælde komme til at svide haardt til de paagældende Kommuner. De samme Betragtninger gælder i vid Udstrækning ogsaa for de selvstændige erhvervsdrivende, hvis

Nerver og moralske Modstandskraft under den langvarige Krise er blevet stærkt nedbrudt under deres Kamp med økonomiske Forpligtelser, som de trods de største Anstrengelser ikke har været i Stand til at opfylde. Jeg takker Ministeren for Lovforslaget og anbefalder det paa det bedste.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til de to ærede sidste Ordførere. Jeg maa sige, det bedrøvede mig meget, at en Repræsentant for Venstre, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, kunde fremsætte de Betragtninger, han kom med. Det ærede Medlem sagde, at ved tidligere Lejligheder, naar vi har gennemført et Lovforslag af denne Art, har der foreligget en eller anden festlig Lejlighed. Det er rigtigt, jeg husker adskillige Lovforslag af den Art, som er blevet gennemført, og ogsaa nogle, der er bragt i Forslag af Regeringer af det Parti, det ærede Medlem tilhører. Men man skulde jo tro, at hvad der kunde gøres paa Grund af en eller anden festlig Lejlighed, maatte i endnu højere Grad kunne gøres under Tyngen af de forfærdelige Tilstande, der har hersket i de sidste Aar med de mange Tusind arbejdsløse, som uden egen Skyld gaar ledige, og hvoraf adskillige Tusind paa Grund af disse Forhold er tvunget ind under det offentlige Fattigvæsen og til at modtage Understøttelse under den mest nedværdigende Form. Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen vil altsaa have, at de fremdeles skal leve under disse Vilkaar. Det forekommer mig unægtelig beskaem- mende, at en Repræsentant for et Parti, som kalder sig Venstre, kan føre en saad- an Tale, som det ærede Medlem her har gjort. Jeg vil gerne gentage en Udtalelse, jeg fremsatte ved Behandlingen af et lignende Lovforslag — jeg tror, det var i 1929. Da gjorde jeg Partiet Venstre op- mærksom paa, at det, det drejer sig om, er *Sinddelaget* overfor dem, der af den ene eller den anden Grund er kommet i ufor- skyldt Nød, og jeg spurgte: Vil man være med til at række dem en hjælpende Haand, gøre det muligt for dem paa ny at arbejde sig opad, eller vil man ikke? Man skulde tro, at dette var et mere værdigt Stand- punkt for en Venstremand at indtage end det, det ærede Medlem her har gjort sig til Talsmand for.

Hvad Alimenterne angaar, vilde det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen give det Udseende af, at det er Ministe- ren, som uden videre sidder og resolverer, at nu skal de Alimenter, man har betalt Underholdsbidrag for, pludselig have deres Fattighjælp eftergivet; men det er